

Суб'єкт права на конституційну скаргу – Сиволапов Володимир Іванович – звернувся до Конституційного Суду України з клопотанням щодо перевірки на відповідність частині третій статті 8, частині третій статті 22, частині другій статті 55, статті 64, пункту 8 частини другої статті 129 Конституції України (конституційність) приписів абзацу першого частини першої, пункту 25 частини першої статті 294, частини шостої статті 383 Кодексу адміністративного судочинства України від 6 липня 2005 року № 2747–IV.

На думку автора конституційної скарги, відсутність у частині першій статті 294 та частині шостій статті 383 Кодексу адміністративного судочинства України приписів щодо можливості оскарження ухвали суду першої інстанції про залишення без задоволення заяви, поданої в порядку статті 383 цього Кодексу, має розглядатися як порушення конституційного права на судовий захист, яке не може бути обмежене та загрожує самій суті цього права.

За твердженням суб'єкта права на конституційну скаргу, оспорюваними приписами також було скасовано право на апеляційне оскарження ухвал суду про залишення без задоволення заяв, поданих в порядку статті 383 Кодексу адміністративного судочинства України, чим всупереч приписам частини третьої статті 22, частини другої статті 55, статті 64 та пункту 8 частини другої статті 129 Конституції України обмежено можливість судового захисту прав особи, на користь якої ухвалено рішення суду, у адміністративних спорах із суб'єктом владних повноважень.